



ת"פ 754/12/14 - מדינת ישראל נגד ניצה חכמון, דורית נחום, נטליה משה, פרידה שמעונוביץ, שימרית שם טוב, יפעת חכמון, סוזי תרשיש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 754-12-14 מדינת ישראל נ' חכמון ואח'

לפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמות	1. ניצה חכמון 2. דורית נחום 3. נטליה משה 4. פרידה שמעונוביץ 5. שימרית שם טוב 6. יפעת חכמון 7. סוזי תרשיש

גזר דין (נאשמת 4)

א. רקע כללי והשתלשלות ההליכים המשפטיים בתיק:

1. נאשמת 4 (להלן - הנאשמת) הורשעה לפניי בעבירות של תקיפה סתם, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). ההרשעה ניתנה על יסוד הודאתה, במסגרת הסדר טיעון (דיוני ומהותי).
 2. כתב האישום המקורי הוגש נגד שבע נאשמות, שהיוו את צוות גן הילדים "גן ניצנים" בחולון (להלן - הצוות). בגן שהו בזמנו כ-65 תינוקות ופעוטות, בגילאי 3 חודשים ועד 4 שנים, שחולקו לשלוש כיתות שונות: תינוקיה, פעוטון ובוגרים (להלן - הקטינים). בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום, בין יום 20.7.14 לבין יום 6.8.14, שהו הנאשמות והקטינים בלופט - אליו עבר הגן באותה העת - וזאת בשל הצורך לשהות במרחב ממוגן במהלך מבצע "צוק איתן".
 3. על פי הנטען בעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוואנטית תקפו הנאשמות את הקטינים בהזדמנויות רבות; והכל בדרך של דחיפות, משיכות, גרירות ומכות אחרות. כל זאת, כאשר מתוקף תפקידן היו הנאשמות אחראיות על צרכי בריאותם, חינוכם ושלומם של הילדים.
- יש לציין כי התשתית הראייתית, שעליה בוסס כתב האישום, הינה בעיקרה סרטי צילום המתעדים את שהתחולל בלופט בתקופה הרלוואנטית.



4. הדיון בתיק החל במוקד ולאחר מכן הועבר לפניי. בטרם שמיעת הראיות העלו הנאשמות מספר טענות מקדמיות, שנדחו ברובן (ר' החלטת כב' סגן הנשיא, השופט צ' עוזיאל, מיום 15.4.15 והחלטתי מיום 17.2.16). יחד עם זאת, טענה מקדמית בעניין ניסוח כתב האישום התקבלה, כאמור בהחלטה מיום 17.2.16, במובן זה שבית המשפט הורה על תיקון הוראת החיקוק להוראה הנקובה בו כיום (כאמור בפסקה 1 דלעיל).
5. התיק נקבע לשמיעת הראיות. ואולם, במועד הראשון שנקבע לשמיעת הראיות הודיעו ארבע מהנאשמות (נאשמות 1, 3, 5, ו-6) כי הן הגיעו להסדרי טיעון עם המאשימה. שמיעת הראיות בעניין יתר הנאשמות החלה, אך בסופו של דבר הגיעו גם יתר הנאשמות להסדרי טיעון. יוטעם, כי בעניינה של הנאשמת דנא (נאשמת 4) נשמעו ראיות התביעה ואף הנאשמת עצמה העידה מטעמה.
6. הסדרי הטיעון בעניינן של כל הנאשמות, למעט נאשמת 7 והנאשמת דנא, לא כללו הסכמות לעניין העונש. נאשמות אלה - דהיינו: נאשמות 1, 2, 3, 5, ו-6 - נשלחו לקבלת תסקירי שירות המבחן ועל כן הראיות והטיעונים לעונש בעניינן טרם נשמעו. בנסיבות אלה, הדיון בעניינן של נאשמת 7 והנאשמת דנא הופרד מההליך בעניינן של יתר הנאשמות, הליך שכאמור עדיין תלוי ועומד.
7. באשר לנאשמת 7, ההסכמות בינה לבין המאשימה היו לענישה שתכלול מאסר מותנה בלבד והתחייבות. בהתחשב בנסיבות הספציפיות של נאשמת 7 החליט בית המשפט לכבד את ההסכמות הצדדים הנ"ל וגזר את דינה במסגרת ההסכמות; והכל כאמור בגזר הדין שניתן בעניינה של נאשמת 7 (ר' בפרוטוקול, עמ' 53-54).
- באשר לנאשמת דנא, ההסכמות כללו עתירה למאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ועל כן היא נשלחה לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

ב. תמצית טיעוני הצדדים:

8. שני הצדדים עתרו בפני בית המשפט לכיבוד הסכמותיהם, שכאמור כללו הסכמה להשתת עונש של מאסר בפועל לתקופה של ארבעה חודשים, שניתן יהיה לרצותו בדרך של עבודות שירות, וכן ענישה נלווית לפי שיקול דעת בית המשפט.
9. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבותיה החמורות ויצאות הדופן של הפרשה דנא, שבה הועמד לדין צוות שלם של גננות בגין עבירות כלפי מספר רב של קטינים. נסיבות אלה מחייבות לשיטתה שהרף התחתון של הענישה לא יפחת ממאסר בפועל, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות; הגם שנוכח ההסכמות ביקשה ב"כ המאשימה שלא לפרט בעניין מתחם העונש ההולם, תוך הסתפקות הציון העובדה שלשיטתה יש לדרג את הנאשמת דנא כחמישית מבין הנאשמות במדרג החומרה של ביצוע העבירות.
10. ב"כ המאשימה הסבירה את טעמי הסדר הטיעון בארבעת אלה: (א) שיתוף הפעולה של הנאשמת כבר בשלב החקירה; (ב) הודאת הנאשמת ונטילת האחריות על ידה; (ג) חלקה המצומצם יחסית של הנאשמת בביצוע העבירות, כביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן בעניינה; ו-(ד) נסיבותיה האישיות של הנאשמת.



11. ב"כ הנאשמת הרחיב בתיאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת, ילידת שנת 1947 - דהיינו בת 69 שנים כיום - שעברה הוא ללא כל רבב. ב"כ הנאשמת ציין בהקשר זה, בין השאר, את מצבה הבריאותי הלא קל של הנאשמת, שעברה בזמנו טיפולים בגין סרטן השד, וכן את מצבו הבריאותי הקשה של בעלה, שעבר אירוע מוחי קשה וכיום הוא במצב סיעודי.

ג. דין והכרעה:

12. עסקינן במקרה בו הגיעו הצדדים להסכמות הן לעניין ניסוח כתב אישום מתוקן והן לעניין העונש. בהתחשב במכלול נסיבות העניין, כפי שפורטו על ידי ב"כ הצדדים כאמור לעיל, וכאשר מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בכגון דא צריך, ככלל, לכלול מאסר בפועל ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, הסדר הטיעון הינו בגדר הסביר, ועל כן חובת בית המשפט היא לכבדו.

13. באשר לענישה הנלווית, היא כאמור הושארה על ידי הצדדים לשיקול דעת בית המשפט. בהסדר הטיעון הכתוב צוין כי המאשימה תעתור במישור זה גם לפיצוי, הגם שב"כ המאשימה לא חזרה על כך בטיעוניה בעל-פה. מכל מקום, נוכח העובדה שעל נאשמת 7 לא הושת פיצוי כספי (על פי הסכמות הצדדים), וכאשר התרופות האזרחיות ממילא פתוחות בפני נפגעי העבירות, אני מוצא מקום להשית על הנאשמת דנא ענישה כלכלית, בפרט נוכח נסיבותיה האישיות והרפואיות כפי שצוינו לעיל.

14. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמת דנא (נאשמת 4) את העונשים הבאים:
(א) 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 16.8.16.

על הנאשמת להתייצב לתחילת ריצוי עונשה במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 20.11.16 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשמת כי בכל הקשור לעבודות השירות עליה לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא תישא הנאשמת אלא אם כן תעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מהעבירה בה הורשעה הנאשמת, על סך 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתם. היה והנאשמת לא תחתום על התחייבות כאמור, היא תיאסר לתקופה של חודש ימים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים.

